

If we want to see the world with God's eyes, we need to learn to see people as individuals. Each one is precious; each one possesses a unique soul of inestimable value.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- Ki Tisa (כִּי תִשָּׂא | When you take)
- Torah: Exodus 30:11-34:35
- Haftarah: 1 Kings 18:1-39
- Gospel: Matthew 9:35-11:1

Special readings for Shabbat Parah are applicable this Shabbat.

* Shabbat Parah (פָּרָה | Cow)

* Maftir: Numbers 19:1-19:22

* Haftarah: Ezekiel 36:16-36:38

People are not Numbers

The Torah prescribes a special way of taking a census of Israel. When taking a census, the people of Israel were to each contribute a half-shekel coin. Then the census taker could tally the number of coins to arrive at the sum total of the people:

This is what everyone who is numbered shall give: half a shekel according to the shekel of the sanctuary (the shekel is twenty gerahs), half a shekel as a contribution to the LORD. (Exodus 30:13)

The coins provide a way to avoid numbering people off. God does not allow His people to be counted by means of assigning a number. Why? Unfortunately, the Bible does not explain it to us. For whatever reason, numbering off the people of Israel is considered a sin. Rashi suggests that numbers are more susceptible to misfortune, as happened in the days of King David.

King David took a census of his fighting men, but after the numbering was completed, he was conscience stricken:

Now David's heart troubled him after he had numbered the people. So David said to the LORD, "I have sinned greatly in what I have done. But now, O LORD, please take away the iniquity of Your servant, for I have acted very foolishly." (2 Samuel 24:10)

As a punishment for David's sin of counting the people, a plague fell upon Israel. The prohibition on counting people seems inexplicable, but perhaps God wants to teach us that people are not numbers. When people are numbered, their individual merit is lost. Anyone who has ever dealt with government bureaucracy has felt the dehumanizing effect of being treated as simply a number. In the camps of Nazi Germany, the Nazis

Als we de wereld met Gods ogen willen zien, moeten we mensen leren zien als individuen. Elk is kostbaar; elk bezit een unieke ziel van onschatbare waarde.

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- Ki Tisa (כִּי תִשָּׂא | Wanneer u opheft)
- Tora: Exodus 30:11-34:35
- Haftarah: 1 Koningen 18:1-39
- Evangelie: Mattheüs 9:35-11:1

Deze shabbat zijn speciale lezingen van toepassing voor Shabbat Parah.

* Shabbat Parah (פָּרָה | Rode Vaars)

* Maftir: Numeri 19:1-19:22

* Haftara: Ezechiël 36:16-36:38

Mensen zijn geen nummers

De Tora schrijft een speciale manier voor bij het tellen van Israël. Bij het tellen van het volk moesten de mensen van Israël elk een halve shekel bijdragen. Dan kon degene die de telling deed, het aantal munten optellen om het aantal mensen te weten:

Dit is wat iedereen die geteld wordt zal geven: een halve shekel volgens de shekel van het heiligdom (de shekel is twintig gera), een halve sikkel als bijdrage aan de HEER. (Exodus 30:13)

De munten bieden een manier om te voorkomen dat mensen een nummer krijgen. God verbiedt dat Zijn volk geteld wordt door het toekennen van een nummer. Waarom? Helaas legt de Bijbel dat niet aan ons uit. Om onbekende reden wordt een nummer geven aan het volk van Israël een zonde beschouwd. Rashi suggereert dat nummers tegenslag kunnen meebrengen, zoals in de tijd van koning David is gebeurd.

Koning David ging zijn manschappen tellen, maar nadat de nummering voltooid was, werd zijn geweten bezwaard:

Het hart van David bonsde in hem, nadat hij het volk geteld had. En David zei tegen de HEERE: Ik heb zwaar gezondigd in wat ik gedaan heb. Maar nu, HEERE, neem de ongerechtigheid van Uw dienaar toch weg, want ik heb heel dwaas gehandeld. (2 Samuël 24:10)

Als straf voor Davids zonde van het volk tellen, kwam een plaag over Israël.

Het verbod op het tellen van mensen lijkt onverklaarbaar, maar misschien wil God ons leren dat mensen geen nummers zijn. Wanneer mensen worden genummerd, gaan hun eigenheden verloren. Ieder die ooit in aanraking geweest is met overheidsbureaucratie heeft het ontmenselijkende effect ervaren van als een nummer te worden behandeld. In de kampen van de

branded identification numbers into the flesh of their victims.

God told Abraham that his seed would be uncountable as the stars. This promise was understood to mean that the people of Israel should not be counted. For that reason, even David did not dare count all the Israelites. Yet God "counts the number of the stars; He gives names to all of them" (Psalm 147:4). With God, each star is a unique individual with its own name. How much more so is that the case with His people.

If we want to see the world with God's eyes, we need to learn to see people as individuals. Each one is precious; each one possesses a unique soul of inestimable value.

After the half-shekels were collected and counted, they were used for the service of the Tabernacle. The priesthood used the money to buy the daily sacrifices. That way every person in Israel had a share in the sacrifices.

In the days of the apostles, the half-shekel was collected every year. Once, when it was time to collect the half-shekel, the Apostle Peter was abashed to realize that he did not have even a single coin. He went to the Master to inquire about what he should do. Yeshua told him to go to the lake, drop in a hook and catch a fish. In the mouth of the fish Peter found a coin worth a whole shekel. He used it to pay for his half-shekel and the Master's.

nazi-Duitsland, brandden de nazi's identificatienummers in het vlees van hun slachtoffers.

God zei tegen Abraham dat zijn zaad zo ontelbaar als de sterren zou zijn. Deze belofte werd begrepen als dat het volk van Israël niet mag geteld worden. Om die reden, durfde zelfs David niet al de Israëlieten tellen. Maar God "telt het aantal sterren; aan alle geeft Hij namen" (Psalm 147:4). Voor God is elke ster een uniek individu met zijn eigen naam. Hoeveel te meer is dat het geval met Zijn volk.

Als we de wereld met Gods ogen willen zien, moeten we leren om mensen als individuen te zien. Iedereen is kostbaar; elk bezit een unieke ziel van onschatbare waarde.

Nadat de halve shekels verzameld en geteld waren, werden ze voor de dienst van de tabernakel gebruikt. Het priesterschap gebruikte het geld om de dagelijkse offers te kopen. Op die manier had elkeen in Israël een aandeel in de offers.

In de tijd van de apostelen werd de halve shekel elk jaar ingezameld. Eens, toen het tijd was om de halve shekel in te zamelen, besefte de apostel Petrus beschaamd dat hij niet eens één munt had. Hij ging bij de Meester informeren over wat hij moest doen.

Yeshua vertelde hem van naar het meer te gaan, een haak erin te gooien en een vis te vangen. In de mond van de vis vond Petrus een munt ter waarde van een hele shekel. Hij gebruikte het om daarmee zijn halve shekel en die van de Meester te betalen.